

Kendsgerning straks i sin Ordførertale, kan det ikke nægtes, at det virkede meget overraskende paa mig i Slutningen af den samme Ordførertale at erfare, at til Trods for, at dette Lovforslag var det samme, som vi kendte saa godt, var Hr. Hauge og hans Parti ikke i Stand til at stemme for det. Det var mig en Skuffelse; jeg havde troet, at jeg i Hr. Hauge, efter at han havde udtalt, at det var det samme, havde en sikker og fast Meningsfælle til Gennemførelsen af dette Lovforslag. Det kan altsaa alligevel ikke have været helt det samme, der maa være kommet noget nyt ind, som ikke har været i Overensstemmelse med de af den tidligere Indenrigsminister fremsatte Lovforslag, som vi alle ved blev udarbejdet efter Socialdemokratiets Ønske og Willie, der maa være kommet noget nyt ind, som har fyldt Hr. Hauge med Forfærdelse, saaledes at han straks ved første Behandling maatte erklære, at dette Lovforslag kunde han ikke stemme for. Jeg tror ogsaa, Hr. Hauge selv gav en Antydning af, hvad der var i Vejen, det var Tallene. Nu maa jeg indrømme, at Tal er ikke noget uvæsentligt, det er tidt i Tallene, at Realiteterne er indeholdt, og der er jo visse Tal i dette Lovforslag, som ikke er uden Betydning, der er de Tal, som vender ud imod Forbrugerne, Tallene 15 Kr. og 25 Kr., og der er de Tal, der vender ud imod Producenterne, 43—44 Kr., og det er muligt, at det er disse Tal, som ikke helt stemmer overens med Hr. Hauges Ønske, jeg siger, det er muligt, thi det fremgik ikke ganske klart af den ikke helt korte Tale, den ærede Ordfører holdt, hvad det virkelige var, der var i Vejen med disse Tal. Jeg har vanskeligt ved at tro, at det er de 15 Kr., der er foreslaaet som Afleveringspris for Rug som Grundlag for Fastsættelsen af Brødprisen for det kommende Vinterhalvaar. Ser vi paa den Prisstigning, som er foretaget under det Styre, som Hr. Hauge selv sætter saa stor Pris paa, nemlig fra 5 Kr. til 7 Kr. 30 Øre, 10 Kr. 60 Øre og nu 15 Kr., er denne Stigning, som her er foreslaaet, endnu lidt mindre end den, der er foregaaet i det sidste Aar; men dog omtrent den samme. Jeg kan neppe tro, at det er det, der har vakt Hr. Hauges Mishag, at der saaledes er fortsat i god Overensstemmelse med, hvad der tidligere er sket. At der her er foreslaaet en Omlægning fra Vinterhalvaaret til Sommerhalvaaret; kan jeg heller ikke tro, var Hr. Hauge imod. Men Hr. Hauge oplyste, at selv uden Stigning af Rugprisen, selv om vi holdt paa de 15 Kr. hele Aaret rundt,

vilde Rugbrødsprisen stige; han tillod sig endogsaa at nævne et Tal, skønt det ikke er fastslaaet endnu, nemlig 1 Kr. 10 Øre, og det var denne stadige Prisskruning, som havde Hr. Hauges Mishag. Men denne Stigning, som skal finde Sted, hvad enten vi sætter det ene eller det andet Tal for Rugen, er en Prisskruning, der har sin Aarsag først og fremmest i højere Arbejdsløn og mindre Arbejdstid, og det, som Forslaget herom siger, er, at denne Prisskruning maa nødvendigvis være Statskassen uvedkommende. Det gaar ikke an, at denne Prisskruning drages med ind i Statskassen og paa den Maade tilsløres for dem, der skal betale den.

Jeg maa sige, at jeg vilde have sat stor Pris paa, om den ærede Ordfører vilde have sagt, hvad hans Mening var, om det var hans Mening, at Prisen paa Rug til Aflevering slet ikke maa røres eller maaske endog skal sættes yderligere nedad, saaledes at hvad der medgaar til Fremstillingsudgifter, nu skulde opvejes ved en nedsat Brødpris. Jeg haaber, at Hr. Hauge vil sige, hvad han i saa Henseende vil foreslaa.

Hr. Hauge udtalte ogsaa en Beklagelse af, at Forslaget antydede — det er dog en mindre væsentlig Ting —, at den tørrede Rug skulde koste ca. 1½ Kr. mere; det vilde bare medføre, at saa blev Brødet endnu dyrere. Det er en Misforstaaelse; det er en Sag, der er Forbrugerne ganske uvedkommende. Naar det foreslaas, at tørret Rug skal koste mere, er det, fordi den selvfølgelig har et større Indhold af Mel, og et Kilogram tørret Rug giver derfor mere Brød. Men det er, som sagt, en Sag, der er Forbrugerne uvedkommende; det er en Sag mellem Statskassen og Bagerne. Det er en Fejl, der er begaaet, ikke mindst set i Forhold til de mægtige Udgifter, Staten har haft paa Tørringen, at man ikke har taget mere for den tørrede Rug, der faktisk er mere værd. Denne Fejl vil man rette i Aar, andet og mere betyder dette ikke.

Ogsaa Afleveringsprisen for Landmændene er højere, og om den sagde Hr. Hauge, at naar den nu skulde op paa 43—44 Kr., vilde det blive en Merudgift for Staten og Kommunerne. Jeg kunde have ønsket, at det ærede Medlem havde føjet til, hvad hans Mening da var, om hans Mening virkeliger, at vi skal blive ved at sætte Straffepris paa Dyrkning af Brødkorn, om han finder den foreslaaede Pris for høj og ønsker, der skal foreslaas en lavere Pris. Jeg formoder, at Hr. Hauge bliver Medlem af det kommende Udvalg, og jeg glæder mig dertil at se, hvad det virkelig er, Hr. Hauge vil fore-